

Грабчо.

А, а!

Стрѣлю, като показва на Грабча нова една пазуха отъ дрехата си.

На, на ти още една пазуха, виждь да ся благодаришь.

Грабчо.

Ела, дай ми го безъ да трѣся.

Стрѣлю.

Какво да ти дамъ?

Грабчо.

Каквото ми си зелъ.

Стрѣлю.

Какво ти съмь зелъ? нищо не съмь ти зелъ.

Грабчо.

Наистина?

Стрѣлю.

Наистина.

Грабчо.

Сбогомъ. Иди поврага, чортъ . . .

Стрѣлю, особенно.

Сега съмь вече испъденъ наздраво.

Грабчо.

Хайде, добръ ти часъ; товаръ тежъкъ да бжде на съвѣстята ти, клѣтничко, ако бы да ми си зелъ нѣщо.

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА.

Грабчо, самъ.

Слуга за обѣсване; колко мя с'муцава!